

vierohodné záznamy (už z roku 1957) o tom, že nebohý páter Michal Potocký SJ, rodák z Vysokej nad Uhom, zhromažďoval svedkov jej života a smrti.

‡ **Musela zomrieť?**

Nikto z ľudí nedal človekovi život, a preto mu ho nikto nemôže vziať, ba ani on sám.

Keďže život aj dôstojnosť nám dal Boh, sme povinní chrániť jedno aj druhé. Ale ak sa niekto rozhodne chrániť morálne hodnoty aj za cenu smrti, nemá hriech, pretože hodnoty, pre ktoré sa oplatí zomrieť, dávajú ľudskému životu krásu a zmysel.

To, čo vykonala Anna Kolesárová, je heroický skutok hodný obdivu. Nie každý človek by dokázal niečo také – zomrieť pre čistotu. Toto dievča je povzbudením a vzorom pre mládež.

*Všemohúci Bože,
panna Anna Kolesárová
podstúpila radšej smrť,
len aby si zachovala čistotu srdca a tela.*

*Prosíme ťa, večný Bože,
vypočuj našu prosbu o jej oslávenie,
aby sme ju mohli uctievať na oltári
ako mučenicu čistoty.*

*O jej blahorečenie ťa prosíme skrze Krista,
nášho Pána. Amen.*

S cirkevným schválením ABÚ Košice
88/1997 zo dňa 17.1.1996

Prosíme, aby ste o prípadných obdržaných milostiach skrze Božiu služobníčku Annu Kolesárovú informovali
postulátora: czm@rimkat.sk
Bližšie informácie: <http://czm.rimkat.sk>

Služobníčka Božia
Anna Kolesárová

* 14.7.1928 – † 22.11.1944

Anna Kolesárová

‡ **Detstvo**

Anna sa narodila 14. júla 1928 vo Vysokej nad Uhom a rodičia – Ján Kolesár, prezývaný Hruška, a Anna, rodená Kušnírová – ju hneď na druhý deň dali pokrstiť.

Jej otec bol prísny, ale spravodlivý. Keď v desiatich rokoch stratila mamu, musela prevziať starostlivosť o domácnosť a nahradiť matku aj svojmu staršiemu bratovi Michalovi. Kvôli povinnostiam nemala čas navštevovať svoje kamarátky, preto sa ony schádzali u nej a potom spolu išli na svätú omšu či litánie.

Anka žila veľmi jednoducho. Bolo to dievča, ktoré dbalo o svoju povesť a čistotu. Pravidelne chodila do kostola a na pobožnosti, prístupovala k sviatostiam. Každú sobotu sa stretávali u susedov Podhoríncov, kde sa spoločne modlili ruženec.

‡ **22. november 1944**

Koncom druhej svetovej vojny sa ľudia vo Vysokej nad Uhom počas prechodu frontu skrývali v pivniciach. Aj Ján Kolesár-Hruška bol s rodinou a susedmi v pivnici pod kuchyňou. Pri prehliadke domu jeden opitý ruský vojak nazrel dnu.

– *Haňka, daj mu niečo zajesť, iste je hladný,*
– obrátil sa otec k svojej šestnásťročnej dcére.

Dievča už niekoľko dní chodilo oblečené v čiernych šatách po matke, aby pôsobilo dojmom došpelej ženy a uchránilo svoju čistotu. Keď ju otec oslovil, vyšla hore do kuchyne. Po chvíli začal vojak na Anku naliehať, aby sa mu oddala. Ona však napriek hrozbám, že ju zastreľí, odmietla. Vytrhla sa mu z rúk a vbehla nazad do pivnice. Vojak skočil za ňou, namieril automat a zakričal:

– *Rozlúč sa s otcom!*

Dievča vykričko:

– *Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!*

Vtom vojak uskutočnil svoju hrozbu a vypálil dve rany.

Kvôli neutíchajúcim bojom v dedine bola pochovaná potajomky na druhý deň neskoro večer a bez kňaza. Pohrebné obrady vykonal tamojší farár Anton Lukáč až 29. novembra 1944. Hneď po pohrebe do poznámok v Matrike zomrelých zapísal: *Hostia sanctæ castitatis* (obeta svätej čistoty).

‡ **Radšej smrť ako hriech**

Dňa 22. novembra 1944 sa teda skončil mladý život dievčaťa – mučenice, ktoré si volilo radšej smrť ako stratu panenstva. Vo farskej kronike v Pavlovciach nad Uhom sa o tom nachádza záznam z roku 1944, ktorý urobil miestny farár Anton Lukáč, generálny vikár pre Užhorodský dekanát. Túto skutočnosť dosvedčilo svojim podpisom päť očitých svedkov.

Podľa zápisu duchovného otca Annu pri tomto hrdinskom čine posilňoval eucharistický Kristus – krátko predtým totiž pristúpila k sviatosti zmierenia a k svätému prijímaniu.

Vývoj politických pomerov na Slovensku neumožnil verejne sa zaoberať procesom blahorečenia Anny Kolesárovej, ale existujú